

Voor vampiers, feeën
en mensen overall!

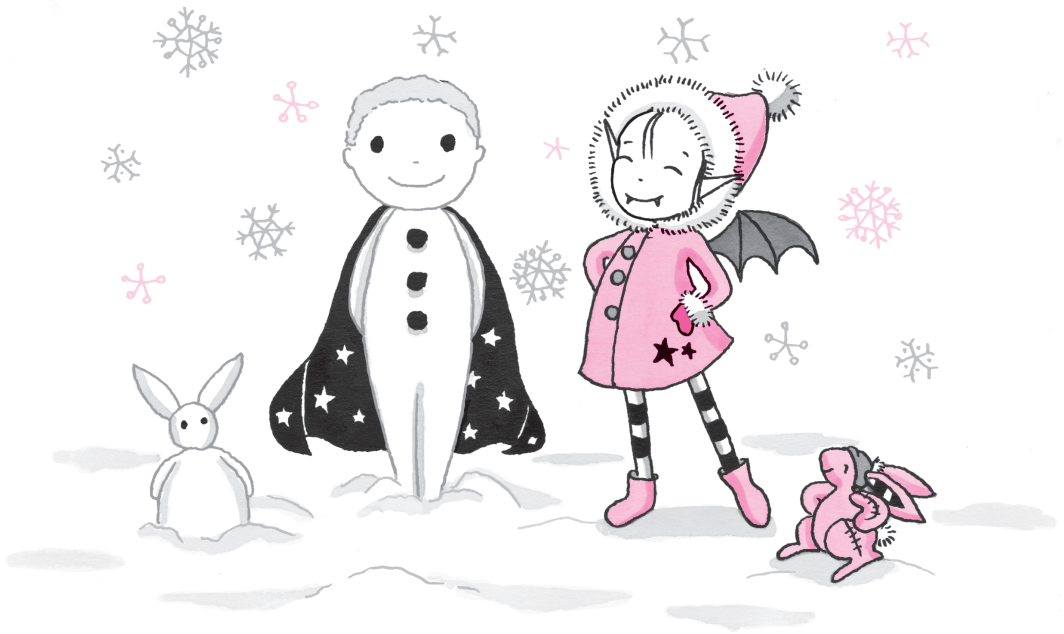
www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Copyright © 2018 Harriet Muncaster
Isadora Moon Makes Winter Magic werd voor het eerst gepubliceerd
in het Engels in 2018. Deze vertaling is gepubliceerd
met toestemming van Oxford University Press.
Nederlandstalige uitgave: © 2022 Standaard Uitgeverij
F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen
Vertaling: Katleen Olaerts
Alle rechten voorbehouden
ISBN 978 90 02 27804 4
D/2022/0034/361
NUR: 282
Gedrukt in de EU

ISABELLA MAAN

Isabella en de magische sneeuw

Harriet Muncaster

STANDAARD UITGEVERIJ

Hoofdstuk EEN

Het was een ijskoude maandagochtend en ik liep naar school met Roze Konijn huppelend aan mijn zij. Het was zo kil dat ik bevroren spinnenwebben zag schitteren in de ochtendzon. En telkens wanneer ik uitademde, blies ik witte wolkjes de lucht in. Daarom droegen we allebei onze gebreide sjaal en een wollen hoed met

pompons eraan. Natuurlijk voelt Roze Konijn de kou niet echt omdat hij van pluche gemaakt is, maar toch verkleedt hij zich graag. Hij was vroeger mijn lievelingsknuffel, maar mijn mama heeft hem met haar toverstokje voor me tot leven getoverd. Dat kan ze omdat ze een fee is!

Toen we op school kwamen, zag ik al mijn vrienden in het midden van de klas in een groepje bij elkaar staan. Daar was vast iets heel interessants aan de hand.

‘Oliver geeft een feestje!’ zei Bruno, en hij zwaaide met een kleurrijke uitnodiging. ‘Ijsschaatsen!’

‘Oo!’ zei Zoë, die haar hals uitstreekte om te kijken. ‘Ik heb nog nooit geschaatst!’

‘Ik ook niet!’ zei ik opgewonden. ‘Ik kan niet wachten!’

Maar na een paar minuten beseften we dat Oliver al zijn uitnodigingen al uitgedeeld had. Nu stond hij er wat zenuwachtig bij. Zijn wangen waren vuurrood geworden.

‘Het spijt me’, zei hij schouderophalend.

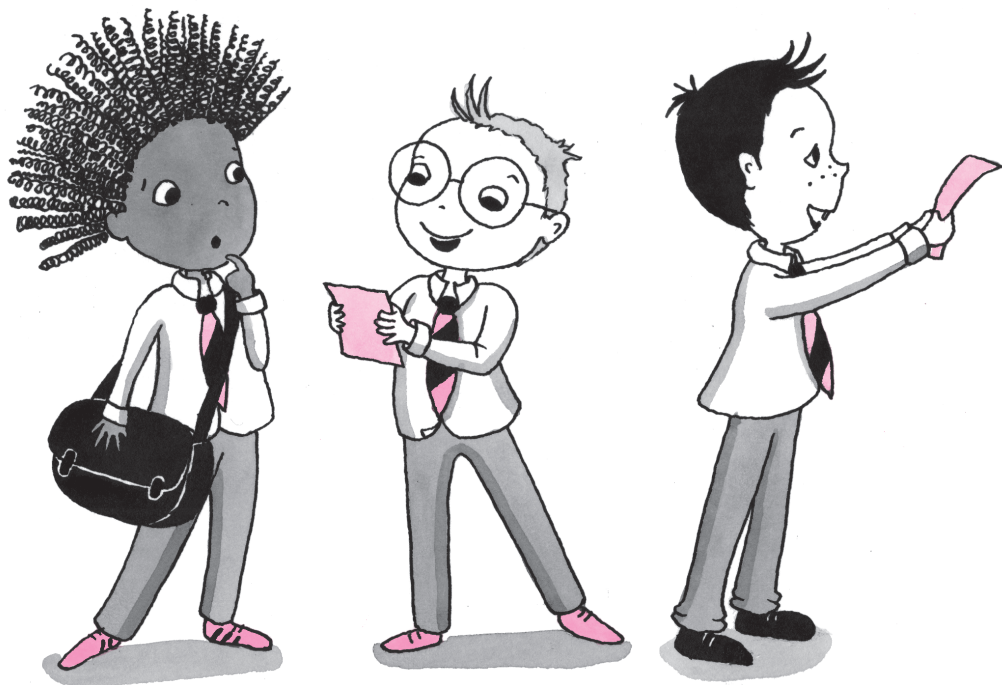
‘Ik mocht maar drie vrienden uitnodigen.

IJsschaatsen is duur.’

‘O’, zei Zoë teleurgesteld.

‘Dat is jammer’, zei Lena, en ze probeerde niet gekwetst te klinken.

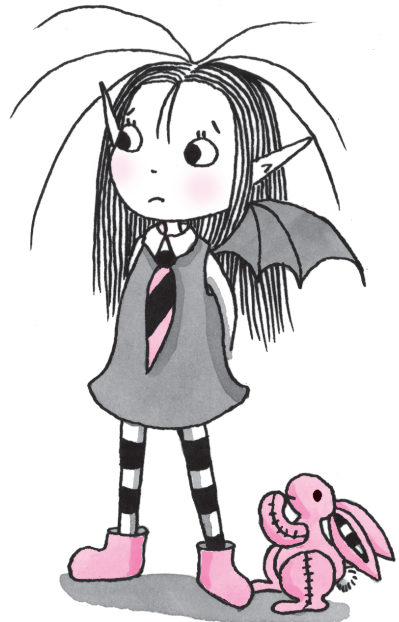
Ik staarde naar de vloer en zei niets. Mijn

wangen brandden en ik schaamde me omdat ik gedacht had dat ik uitgenodigd zou worden.

‘Het spijt me echt’, zei Oliver. ‘Ik had liever iedereen uitgenodigd!’

‘Maak je geen zorgen’, zei Zoë, en ze klopte op zijn arm. ‘We snappen het.’

‘Ja’, stemde Lena in. ‘Zeker! Nietwaar, Isabella?’

‘Natuurlijk!’ piepte ik vlug.

De rest van de dag deed ik heel erg mijn best om niet aan Oliver's feestje te denken, maar toen ik 's middags thuiskwam, was ik er nog altijd over aan het piekeren.

‘Wat is er aan de hand?’ vroeg mama terwijl ze mijn boterham met pindakaas voor me neerzette. ‘Je bent erg stil vandaag.’

‘Te stil’, zei papa geeuwend. Hij was net wakker. Mijn papa is een vampier, dus hij slaapt overdag en blijft de hele nacht op.

‘Het is niets’, zei ik.

‘Niets!’ zei papa. ‘Onzin! Als het niets was,

zou je die walgelijke boterham met pindakaas
nu al helemaal op hebben!' Papa vindt alle
voedsel smerig tenzij het rood is.

